

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 22 lipca 2025 r.

Poz. 4633

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NPII.4131.1.439.2025 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 18 lipca 2025 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr 87/XIII/2025 Rady Miejskiej w Kaletach z dnia 13 czerwca 2025 r. w sprawie regulaminu korzystania z Bulwarów nad rzeką Mała Panew przy ul. Księdza Drozdka w Kaletach, w części określonej w następujących przepisach załącznika do ww. uchwały, stanowiącego *Regulamin korzystania z Bulwarów nad rzeką Mała Panew przy ul. Księdza Drozdka w Kaletach*, dalej jako *Regulamin*:

- 1) ust. 1, 2 i ust. 6 – jako sprzecznej z art. 40 ust. 2 pkt 4 u.s.g;
- 2) ust. 3 pkt 1, jako sprzecznej z art. 40 ust. 2 pkt 4 u.s.g w zw. z art. 145 § 1 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2025 r. poz. 734);
- 3) ust. 3 pkt 2 – jako sprzecznej z art. 40 ust. 2 pkt 4 u.s.g w zw. z art. 144 Kodeksu wykroczeń;
- 4) ust. 3 pkt 3 – jako sprzecznej z art. 40 ust. 2 pkt 4 u.s.g w zw. z art. 143 Kodeksu wykroczeń oraz art. 288 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. z 2025 r. poz. 383);
- 5) ust. 3 pkt 5 – jako sprzecznej z art. 40 ust. 2 pkt 4 u.s.g w zw. z art. 14 ust. 2a ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2023 r. poz. 2151); art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2023 r. poz. 1939), oraz art. 5 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1162);
- 6) ust. 3 pkt 6 – jako sprzecznej z art. 40 ust. 2 pkt 4 u.s.g. w zw. z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 78 poz. 483), dalej jako: *Konstytucja RP*;
- 7) ust. 3 pkt 7, jako sprzecznej z art. 40 ust. 2 pkt 4 u.s.g w zw. z art. 51 § 1 Kodeksu wykroczeń i art. 163 § 1 Kodeksu karnego;
- 8) ust. 3 pkt 8 – jako sprzecznej z art. 40 ust. 2 pkt 4 u.s.g. w zw. z art. 83 § 1 Kodeksu wykroczeń;
- 9) ust. 3 pkt 10 – jako sprzecznej z art. 40 ust. 2 pkt 4 u.s.g w zw. z art. 51 § 1 Kodeksu wykroczeń;
- 10) ust. 3 pkt 11 – jako sprzecznej z art. 40 ust. 2 pkt 4 u.s.g w zw. z art. 288 § 1 Kodeksu karnego;
- 11) ust. 3 pkt 15 – jako sprzecznej z art. 40 ust. 2 pkt 4 u.s.g w zw. z art. 50a § 1 i § 1a Kodeksu wykroczeń;
- 12) ust. 3 pkt 17 – jako sprzecznej z art. 40 ust. 2 pkt 4 u.s.g w zw. z art. 77 Kodeksu wykroczeń;
- 13) ust. 3 pkt 18 – jako sprzecznej z art. 40 ust. 2 pkt 4 u.s.g w zw. z art. 60³ Kodeksu wykroczeń;

- 14) ust. 3 pkt 19 – jako sprzecznej z art. 40 ust. 2 pkt 4 u.s.g w zw. z art. 63a § 1 Kodeksu wykroczeń;
- 15) ust. 4 – jako sprzecznej z art. 40 ust. 2 pkt 4 u.s.g w zw. z art. 7 Konstytucji RP.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 13 czerwca 2025 r. Rada Miejska w Kaletach podjęła uchwałę Nr 87/XIII/2025 w sprawie regulaminu korzystania z Bulwarów nad rzeką Mała Panew przy ul. Księdza Drozdka w Kaletach.

Jako podstawę prawną uchwały Rada wskazała m.in. art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym.

Wskazana uchwała została doręczona prawidłowo organowi nadzoru w dniu 18 czerwca 2025 r.

Na mocy § 1 uchwały przyjęto *Regulamin korzystania z Bulwarów nad rzeką Mała Panew przy ul. Księdza Drozdka w Kaletach*, w brzmieniu stanowiącym załącznik do uchwały.

Podstawę prawną uchwały stanowi m.in. art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którym *na podstawie niniejszej ustawy organy gminy mogą wydawać akty prawa miejscowego w zakresie zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej*. Wymaga podkreślenia, że art. 40 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym jest normą delegacyjną o charakterze generalnym, która pozostawia gminie względną swobodę odnośnie do możliwości stanowienia przepisów ustrojowo-organizacyjnych. Należy jednak pamiętać, że autonomia uchwałodawcza gminy, nawet ta wywodzona z upoważnienia generalnego, zawsze ulega ograniczeniu z uwagi na konstytucyjne cechy aktów prawa miejscowego, tj. konieczność ich stanowienia na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie (art. 94 Konstytucji RP). Jak wskazuje Dorota Dąbek, Komentarz do art. 40 ustawy o samorządzie gminnym, (w:), P. Chmielnicki (red.), Ustawa o samorządzie gminnym. Komentarz, LEX/el: *Z jednej strony w upoważnieniu generalnym istnieje konieczność zawarcia pewnego minimum co do treści (upoważnienie generalne, podobnie jak szczegółowe, zawierać musi określenie organu kompetentnego do wydania aktu i materii będącej przedmiotem regulacji, tyle że to ostatnie zrealizowane może być poprzez ogólne jedynie wskazanie zakresu regulacji) a z drugiej zaś strony swoboda prawodawców lokalnych jest zawsze ograniczona poprzez „legalność” działań – stanowione prawo cechować musi zgodność z przepisami powszechnie obowiązującymi*. Oznacza to, że wszystkie unormowania uchwały muszą precyzyjnie realizować delegację ustawową i nie mogą swym zakresem przekraczać jej granic, nawet jeżeli delegacja ma charakter generalny.

Jedną z podstawowych zasad działania organów administracji publicznej jest zasada praworządności, to jest działania tych organów na podstawie i w granicach prawa. Jest to zasada rangi konstytucyjnej (art. 7 Konstytucji RP), z której wynika w szczególności zakaz domniemywania kompetencji organu, a tym samym nakaz, by wszelkie działania organu władzy publicznej były oparte na wyraźnie określonej normie kompetencyjnej. Organ władzy publicznej ma obowiązek wykazać istnienie normy kompetencyjnej, uprawniającej go do działania, niedopuszczalne jest bowiem poprzestawanie tylko na stwierdzeniu braku zakazu takiego działania w normach zawierających jego kompetencje ogólne (postanowienie 7 sędziów SN z 18 stycznia 2005 r., sygn. akt WK 22/04, OSNKW 2005, nr 3, poz. 29). Każde przekroczenie granic określonych przez Konstytucję, pozbawia taki organ legitymacji działania (B. Banaszak, Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Komentarz, Warszawa 2009, s. 57). Stanowisko to potwierdza także orzecznictwo administracyjne. W wyroku z dnia 26 maja 1992 r. Naczelny Sąd Administracyjny podkreślił w tezie pierwszej, że: *rady gmin stanowiące akty prawa miejscowego zgodnie z art. 40 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym winny treść swoich regulacji dostosować ściśle do zakresu przyznanego im upoważnienia i przysługujących im kompetencji, wynikających z ich zadań, a w razie wątpliwości co do zakresu tego upoważnienia wyjaśnić te wątpliwości przez zastosowanie wykładni zawężającej* (sygn. akt SA/Wr 310/92, CBOSA).

Zdaniem organu nadzoru uchwała została podjęta częściowo niezgodnie z powszechnie obowiązującym prawem.

Należy zauważyć, że Rada, stanowiąc w ust. 3 Regulaminu w przedmiocie nakazów i zakazów określonego zachowania się, dokonała szeregu nieuprawnionych modyfikacji przepisów rangi ustawowej. Tymczasem w orzecznictwie sądowo-administracyjnym powszechnie przyjmuje się, że niedopuszczalne jest dokonywanie modyfikacji unormowań zawartych w innych aktach normatywnych. (por. np. wyrok NSA z dnia 16 czerwca 1992 r., sygn. akt II SA 99/92, ONSA 1993, nr 2, poz. 44; wyrok NSA z dnia 14 października 1999 r., sygn. akt II SA/Wr 1179/98, OwSS 2000, nr 1, poz. 17; wyrok WSA w Gliwicach z dnia 15 stycznia 2013 r., sygn. akt IV SA/Gl 391/12, CBOSA). Modyfikacja, czy powtórzenie przepisów ustawy może wypaczyć ich sens. Trzeba bowiem liczyć się z tym, że powtórzone, czy zmodyfikowany przepis będzie

interpretowany w kontekście całości postanowień uchwały, co może spowodować całkowitą lub częściową zmianę intencji prawodawcy (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego Ośrodek Zamiejscowy w Lublinie z dnia 28 lutego 2003 roku, sygn. akt I SA/Lu 882/02; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 30 września 2009 roku, sygn. akt II OSK 1077/09; wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 15 stycznia 2013 roku, sygn. akt IV SA/Gl 391/12, wyroki publikowane w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Z uwagi na powyższe należy zakwestionować:

- ust. 3 pkt 1 Regulaminu, zakazujący zaśmiecania terenu, jako modyfikację art. 145 § 1 Kodeksu wykroczeń, zgodnie z którym: *Kto zanieczyszcza lub zaśmieca obszar kolejowy lub miejsca dostępne dla publiczności, a w szczególności drogę, ulicę, plac, ogród, trawnik lub zieleniec, podlega karze grzywny nie niższej niż 500 złotych;*
- ust. 3 pkt 2 Regulaminu, zakazujący niszczenia i uszkodzania roślinności oraz rozkopywania gruntu, jako modyfikujący art. 144 Kodeksu wykroczeń, w brzmieniu: *Kto na terenach przeznaczonych do użytku publicznego niszczy lub uszkodza roślinność lub też dopuszcza do niszczenia roślinności przez zwierzęta znajdujące się pod jego nadzorem albo na terenach przeznaczonych do użytku publicznego depta trawnik lub zieleniec w miejscach innych niż wyznaczone dla celów rekreacji przez właściwego zarządcę terenu, podlega karze grzywny do 1000 złotych albo karze nagany;*
- ust. 3 pkt 3 Regulaminu, zakazujący niszczenia oraz przestawiania ławek, koszy i innych urządzeń parkowych, jako modyfikację art. 143 Kodeksu wykroczeń, w brzmieniu: *Kto ze złośliwości lub swawoli utrudnia lub uniemożliwia korzystanie z urządzeń przeznaczonych do użytku publicznego, a w szczególności uszkodza lub usuwa przyrząd alarmowy, instalację oświetleniową, zegar, automat, telefon, oznaczenie nazwy miejscowości, ulicy, placu lub nieruchomości, urządzenie służące do utrzymania czystości lub ławkę, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny. Ponadto, zgodnie z art. 288 § 1 Kodeksu karnego: Kto cudzą rzecz niszczy, uszkodza lub czyni niezdatną do użytku, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5;*
- ust. 3 pkt 5 Regulaminu, zakazujący spożywania napojów alkoholowych poza wyznaczonymi miejscami, palenia tytoniu oraz używania środków odurzających.

Zgodnie bowiem z art. 14 ust. 2a ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi wynika, iż: *Zabrania się spożywania napojów alkoholowych w miejscu publicznym, z wyjątkiem miejsc przeznaczonych do ich spożycia na miejscu, w punktach sprzedaży tych napojów.* Niewątpliwie bulwar nadrzeczny, jako miejsce ogólnodostępne, spełnia wymogi dla uznania go za miejsce publiczne, wobec czego dyspozycja art. 14 ust. 2a ww. ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi będzie miała bezpośrednie zastosowanie wobec jego użytkowników, a powielenie tego zakazu w analizowanej uchwale należy uznać za istotne naruszenie prawa. Dodatkowo, przepis art. 14 ust. 6 omawianej ustawy upoważnia radę gminy do ustanowienia czasowego lub stałego zakazu sprzedaży, podawania, spożywania oraz wnoszenia napojów alkoholowych w innych niewymienionych w ustawie miejscach, obiektach lub na określonych obszarach gminy, ze względu na ich charakter. Mając na uwadze powyższe należy podkreślić, że wprowadzenie tego rodzaju zakazu podlega odrębnej delegacji i nie może następować na podstawie art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym;

Z kolei w odniesieniu do zakazu zażywania substancji odurzających, wypada zauważyć, że zgodnie z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, penalizowane jest zachowanie posiadania, wbrew przepisom ustawy, środków odurzających lub substancji psychotropowych. W opinii Wojewody, skoro zabronione przepisem ustawy jest posiadanie środków odurzających, to tym bardziej nie będzie możliwe ich spożywanie, i nie jest zasadne wprowadzanie odrębnej normy w tym zakresie.

Natomiast sprawy związane z zakazem palenia wyrobów tytoniowych, w tym palenia nowatorskich wyrobów tytoniowych, i palenia papierosów elektronicznych unormowane zostały w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1162). Jednocześnie art. 5 ust. 4 tej ustawy upoważnia radę gminy do ustalenia, w drodze uchwały, dla terenu gminy innych niż wymienione w ust. 1 miejsc przeznaczonych do użytku publicznego, jako strefy wolne od dymu tytoniowego, pary z papierosów elektronicznych i substancji uwalnianych za pomocą nowatorskiego wyrobu tytoniowego. Z tego też względu wprowadzenie tego rodzaju zakazów nie może następować w sposób dorozumiany na podstawie art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym, w drodze zakazu palenia tytoniu w poszczególnych regulaminach obiektów użyteczności publicznej;

- ust. 3 pkt 6 Regulaminu, zakazujący przebywania w stanie nietrzeźwym i pod wpływem środków odurzających. Zagadnienie przebywania w miejscu publicznym osób znajdujących się w stanie wskazującym na spożycie napojów alkoholowych lub substancji odurzających nie jest pozostawione regulacji gminy. Przepisy rangi ustawowej przewidują możliwość odpowiedniej reakcji organów porządkowych w sytuacji, gdyby takie osoby swoim przebywaniem powodowały zgorszenie lub zagrożenie dla siebie i innych. Zatem wprowadzenie tego rodzaju zakazów nie może następować na podstawie art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym;

- ust. 3 pkt 7 Regulaminu, zakazujący zachowań zakłócających spokój, odpoczynek i bezpieczeństwo innych użytkowników bulwarów, jako modyfikację art. 51 § 1 Kodeksu wykroczeń (*Kto krzykiem, hałasem, alarmem lub innym wybrykiem zakłóca spokój, porządek publiczny, spoczynek nocny albo wywołuje zgorszenie w miejscu publicznym, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny*), oraz art. 163 § 1 Kodeksu karnego, który statuuje przestępstwo spowodowania zdarzenia zagrażającego życiu lub zdrowiu wielu osób albo mieniu w wielkich rozmiarach;

- ust. 3 pkt 8 Regulaminu, zakazujący wnoszenia i używania materiałów pirotechnicznych, wybuchowych i szkodliwych substancji chemicznych. Przepis ten może być uznany za modyfikację art. 83 § 1 Kodeksu wykroczeń, w brzmieniu: *Kto nieostrożnie obchodzi się z materiałami wybuchowymi, łatwo zapalnymi lub substancjami promieniotwórczymi albo wykracza przeciwko przepisom o wyrobie, sprzedaży, przechowywaniu, używaniu lub przewożeniu takich materiałów, podlega karze aresztu, grzywny albo karze nagany*;

- ust. 3 pkt 10 Regulaminu, zakazujący hałaśliwego zachowania, zakłócającego atmosferę wypoczynku i relaksu, jako modyfikację art. 51 § 1 Kodeksu wykroczeń (*Kto krzykiem, hałasem, alarmem lub innym wybrykiem zakłóca spokój, porządek publiczny, spoczynek nocny albo wywołuje zgorszenie w miejscu publicznym, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny*);

- ust. 3 pkt 11 Regulaminu, zakazujący dewastowania elementów i wyposażenia, stanowiącego integralną część tętni solankowej oraz elementów małej architektury, jako modyfikacji art. 288 § 1 Kodeksu karnego: *Kto cudzą rzecz niszczy, uszkadza lub czyni niezdatną do użytku, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5*;

- ust. 3 pkt 15 Regulaminu, zakazujący wnoszenia niebezpiecznych przedmiotów. W ocenie organu nadzoru wymienione w tym przepisie czyny zabronione powiela zachowania, które są objęte sankcjami na mocy 50a § 1 i § 1a Kodeksu wykroczeń;

- ust. 3 pkt 17 Regulaminu, zakazujący prowadzenia psów bez smyczy i bez kagańca. Zgodnie bowiem z art. 77 Kodeksu wykroczeń:

§ 1 Kto nie zachowuje zwykłych lub nakazanych środków ostrożności przy trzymaniu zwierzęcia, podlega karze ograniczenia wolności, grzywny do 1000 złotych albo karze nagany.

§ 2. Kto dopuszcza się czynu określonego w § 1 przy trzymaniu zwierzęcia, które swoim zachowaniem stwarza niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia człowieka, podlega karze ograniczenia wolności, grzywny albo karze nagany;

- ust. 3 pkt 18 Regulaminu, zakazujący handlu i usług bez zezwolenia administratora bulwarów, gminy lub będącym w jej zarządzie poza miejscem do tego wyznaczonym przez właściwe organy gminy, podlega karze grzywny);

- ust. 3 pkt 19 Regulaminu, zakazujący umieszczania bez zgody administratora tablic, napisów oraz ogłoszeń, jako modyfikację art. 63a § 1 Kodeksu wykroczeń (*Kto umieszcza w miejscu publicznym do tego nieprzeznaczonym ogłoszenie, plakat, afisz, apel, ulotkę, napis lub rysunek albo wystawia je na widok publiczny w innym miejscu bez zgody zarządzającego tym miejscem, podlega karze ograniczenia wolności albo grzywny*).

Dodatkowo należy zakwestionować ust. 4 Regulaminu, w następującym brzmieniu: *Korzystanie z bulwarów odbywa się na własną odpowiedzialność korzystającego lub na odpowiedzialność opiekuna dziecka.*

Zdaniem organu nadzoru Rada, umieszczając w przedmiotowym regulaminie postanowienia dotyczące odpowiedzialności prawnej, przekroczyła przyznane jej ustawą kompetencje w zakresie uregulowania aktem prawa miejscowego zasad korzystania z gminnych obiektów użyteczności publicznych. Użyte w art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym pojęcie *zasady i tryb korzystania* determinuje kompetencję organu stanowiącego gminy do formułowania jedynie norm określających zasady prawidłowego postępowania

i zachowania się przez korzystających z obiektów i urządzeń użyteczności publicznej. Rada gminy na podstawie powyższej regulacji nie jest jednak upoważniona do wprowadzania do aktu regulaminowego jakichkolwiek przepisów ustalających swoje zasady odpowiedzialności cywilnej, porządkowej czy karnej w związku z korzystaniem z urządzeń na terenie tego obiektu (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 16 listopada 2011 r., sygn. akt: IV SA/Po 672/11, wyrok WSA w Olsztynie z dnia 2 września 2010 r., sygn. akt: II SA/Ol 659/10, CBOSA). Ustawodawca nie przyznał radzie prawa do przyjęcia – w drodze aktu prawa miejscowego – regulacji dotyczących odpowiedzialności prawnej, ani w ramach upoważnienia określonego art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym, ani też na podstawie jakiegokolwiek innego obowiązującego przepisu prawa.

Kwestie odpowiedzialności prawnej regulują akty wyższego rzędu i to w sposób kompleksowy. W przypadku wystąpienia zdarzenia czy szkody uruchamiającej odpowiedzialność danego podmiotu, będą miały bezpośrednie zastosowanie przepisy Kodeksu cywilnego, Kodeksu karnego lub Kodeksu wykroczeń. Zatem jakiegokolwiek próby stanowienia przez radę w akcie prawa miejscowego w przedmiocie odpowiedzialności materialnej, odszkodowawczej, cywilnoprawnej, porządkowej, czy karnej, stanowią istotne naruszenie prawa.

Nadto, kwestionowany przepis Regulaminu powiela reguły sprawowania pieczy nad małoletnimi przez rodziców (opiekunów), określone w przepisach Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (art. 95 § 1 i nast.).

Zastrzeżenia organu nadzoru wzbudza ponadto fakt, że część postanowień Regulaminu nie ma charakteru normatywnego, tzn. nie stanowi w przedmiocie praw i obowiązków użytkowników obiektu użyteczności publicznej, a ma jedynie charakter informacyjny. Powyższe klóci się z istotą aktu prawa miejscowego, którego zadaniem jest wprowadzanie nowych treści normatywnych, a nie informowanie o obowiązujących stosunkach prawnych i faktycznych. Z tego powodu trzeba zakwestionować:

- ust. 1 Regulaminu, informujący o przeznaczeniu terenu Bulwarów nad rzeką Mała Panew,
- ust. 2 Regulaminu, informujący o tym, że właścicielem bulwarów jest Miasto Kalety a obowiązki administratora terenu bulwarów pełni Urząd Miejski w Kaletach;
- ust. 6 Regulaminu, zgodnie z którym: *Naruszenie postanowień regulaminu podlega karze przewidzianej w art. 143, 144, 145 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. Kodeksu Wykroczeń (Dz. U. z 2023 r. poz. 2119 z późn. zm.).*

Powyżej opisane uchybienia należy zaliczyć do kategorii istotnych naruszeń prawa. Za istotne naruszenie prawa uznaje się uchybienie prowadzące do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym. Istotne naruszenie prawa powoduje, że akt pozostaje w wyraźnej sprzeczności z określonym przepisem prawnym, a sprzeczność ta jest oczywista, bezpośrednia, i wynika wprost z porównania treści przepisu z ocenianą regulacją. Chodzi tu o wady kwalifikowane, z powodu których cały akt lub jego część nie powinien wejść w ogóle do obrotu prawnego. W takiej sytuacji konieczne jest stwierdzenie nieważności aktu, czyli jego wyeliminowanie z obrotu prawnego z mocą *ex tunc*, co powoduje, że dany akt, czy jego część nie wywołuje skutków prawnych od daty jego podjęcia (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 marca 2017 r., sygn. akt II SA/Wa 2197/16, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 9 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Gd 693/18; CBOSA).

Mając powyższe na uwadze, stwierdzić należy, iż uchwała Nr 87/XIII/2025 Rady Miejskiej w Kaletach z dnia 13 czerwca 2025 r. w sprawie regulaminu korzystania z Bulwarów nad rzeką Mała Panew przy ul. Księdza Drozdka w Kaletach, została podjęta z istotnym naruszeniem obowiązującego prawa, co czyni stwierdzenie jej nieważności w wyżej wymienionej części uzasadnionym i koniecznym.

Pouczenie:

Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa, w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

z up. Wojewody Śląskiego
Zastępca Dyrektora Wydziału Nadzoru Prawnego

Iwona Andruszkiewicz